

කස්තිරම බී බී කුරුප්පු

“සමහර දෙනා නැතහොත් කැපවීම මවුනත් කෙනෙකුගේ අතින් ලස් ලස් සැලසීමක් වන කැප සැලසා ‘වාසනාවන්ත අම්මලා’ සිටින නිවෙස් බලා ගාම සිරිතක් කොට ගෙන සිටියි.”

මෙහි මතුරා මා ලියූ “මවුනත්” යන වචනය “මවු” යනුවෙන් වෙනස් කළේය.

නොදැනුවත්කමද? නොසැලකිල්ලද?

පුවත්පතකට හෝ සතරුවකට මා ලියන ලිපියකට යොදන හෙයින් (පත්තර භාෂාවෙන් මාතෘකාව හඳුන්වන්නේ එසේය) සාස්කාරකයන් අතින් වෙනස් කැපවීමක් කලාතුරකිනි. එසේ වෙනස් කැපවීමක් ආදිවාසී ප්‍රජනය ගත මා ලියූ ලිපියකට සිදුවිය. මෙරට ආදිවාසීන් පිළිබඳ දැනගැස්සෙන ප්‍රජනය ගත සැලකිය යුතු කරුණු ගණනාවක් අවධාරණය කරමින් මා එම ලිපිය සකස් කළේ බොහෝදුරට හිතාමතා ය. ආදිවාසීන්ගේ මුලික ප්‍රජනය වූ ඉඩම් කොල්ලය මාතෘකාව හැටියට යෙදූ මම එය “පිට මා කරනු ලැබූ ගම්කාරයෝ” යනුවෙන් දැක්වීම, ගම්කාරයා යන්න හුදෙක් ගමක් තනරයක් ගත අයිතිය කියන්නෙන් නොවේ. මුළු මහත් රට ගැන, මේ මහාද්වීපය ගැන කියන අයිතියකි. එය ඒ කරමට කාවදින්නට කිවහැකි වෙනත් වචනයක් මම නොදැනිමි.

“මවුනත්” යන වචනය අපේ ගම් පළාතේ භාවිතා වන්නේ නැත. මා එය උගත්තේ බලපිටියේ මිතුරකුගෙනි. එය වෙනස් කළ මගේ මිතුරා බලපිටියට උරුමකම් කියන්නකු වුවද මවුනත් පිට පළාතකට ගියේ පරම්පරා ගණනකට උඩදිය. පරණ වචනය අමතකව ගියේ ඒ කියාය. “මවුනත්” යන්නෙහි “ළෙන්ගතු - අනුන්ගේ යහපත පහත - කෙනෙකුට සෙත්ත කළ හැකි විදියේ අත් ගුණය සහිත ආදි වංශයෙන් විස්තර කළ හැකි අරුත් සමුදායක් ඇති බව මම විශ්වාස කරමි. “මවු කෙනෙකු” යයි කී විට එම අර්ථය සීමා කෙරෙයි.

මා මේ නිදසුන් දෙක ඉදිරිපත් කළේ නිශ්චිත වූයේ, සුක්ෂම වූයේ අදහසක් රැගත් වචනයක් අපගේ නොසැලකිල්ල නැතහොත් නොදැනුවත්කම නිසා හැරුණු විට සැට කියා පාන්නට ය. එයින් සිදු වනුයේ අපගේ බස් වහර දුබල වීම පමණක් නොවේ. බසෙහි අවුලක් ඇති කිරීමක්ද ඒ සමගම සිදුවෙයි.

මෙතැදී අපේ හැමුදුරු නමක් ලියූ ලිපියක ආ වාක්‍යයක් මම ලියා ගනිමි. “පැවිලි නාපසරුරන් වාසය කළ මෙම රණ්ණිය ස්වාභාවය වෙත බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩම කරනු වූ පැවිලි මහණුන් අත දීම කතිකාවත පිහිටා ඇත.”

“කතිකාවත” යන්න කිසි ගතිවිධියකට හැකිව භාවිතා කරන තැන් මා කලින්ද දැක ඇත. මේ කියන තැන නම් සිදුවී ඇත්තේ හුදෙක් කතා කර ගැනීම පමණි. එයට කතිකාව යයි කීම නම් වරදක් නැත. එහෙත්

කතිකාවතෙහි ඊට වඩා පුළුල් - ගැඹුරු - තේරුමක් ඇත.

පසුගියදාක “සන්නසෙහි” ‘කුරුළු උණ’ ගැන ලිපියක් පළවිය. එය ලියා තිබුණේ ආචාර්ය විද්‍යානී මනතුංග විසින් ය. එහි මෙබඳු වාක්‍යයක් විය.

“වසාගතයක් ඇතිවීම සඳහා සම්පූර්ණ කළ යුතු කාරණා තුනෙන් දෙකක්ම මේ වනවිටත් කුරුළු උණ විසින් සංතෘප්ත කර තිබීමයි.”

මෙයින් කියැවෙන අදහස පැහැදිලිය. ඒ ගැන විවාදයක් නැත. එහෙත් “සංතෘප්ත” යන වචනය මෙබඳු විද්‍යාත්මක ලේඛනයකට උචිත ද යන්න සැක සහිතය. එය වෛද්‍ය හෝ වෙනත් විෂයකට අයත් ශබ්දමාලාවක එන්නේ දැයි නොදැනීම. සමහර විට ලේඛකව එබඳු තැනකින් ගන්නටද ඇත. එහෙත් සංතෘප්ත යන්නෙහි ඇතුළත් භාවය සිව්නාර්ථය අනවශ්‍ය හැඟීම දැනවන්නක් ය. ඇස මෙහිලා ඇසක් කළේ කරුණු දෙකක් සපුරා තිබීම යයි සිතමි.

මෙයදේව විද්‍යාලයේ ආදි ශිෂ්‍යයන් පිළිබඳ ලියැවුණු ලිපියක් ගැන කලින් මගේ ලිපියක සඳහන් කළෙමි. එම ශිෂ්‍යයන් විදුහලට බැඳීම නොහොත් ඇතුළත්වීම ගැන කියන හැම තැනකම කියා තිබුණේ “එකතු වීම” කියාය. ඉතිරි වචනය එහෙම පිටත් සිංහලට ආරූඪ කිරීමක් බව පැහැදිලි ය. පාරම් කුලතුංග ඝාතනය පිළිබඳ පුවත නිවේදනය කරන මෙල්බර්න් සිංහල ගුවන් විදුලියේ නිවේදකයාද හමුදාවට ‘එක්වුණු’ කෙනෙකු ගැන සඳහන් කළේය. ඔහුත් අර පරණ පිළිවෙතම අනුගමනය කළේය.

පළපුරුදු පුවත්පත් කලාවේදියකු වූ ඒ.ඩී. රාජිත් කුමාර පවා ලියන්නේ කෙරෙහි වෙහෙවා කියාය. සිංහල මාසයෙන් අධ්‍යාපනය ලද පරපුරකට අයත් යයි සිතිය හැකි ලේඛකයන් භාෂකයන්

විසින් මෙබඳු යෙදුම් භාවිත කරනු ලැබීම එක අතකින් අදහා ගත නොහැකිය. අනෙක් අතට භාෂ්‍යාචරකය.

අපේ ලේඛකවක ලියූ හඬකතාවක

“ප්‍රජනවලින්” යන වචනය ඇති බව මා පෙන්වා දුන් විට එම ලේඛකව මවිත වූ සැට මට මතක් වෙයි. එය අනවශ්‍ය විවිච්චනයක් බව ඇසට පැටහුණේ මා පෙන්වා දුන් විට ය. නොදන්නා කමට වඩා නොසැලකිල්ල නොහොත් හුදු අනුකරණය මෙබඳු විකට යෙදුම් බහුලවීමට හේතුව වශයෙන් දැක්විය හැකිය.

ඉරිදා උදේට ගුවන් විදුලියෙන් දේශනා කරන සමහරකු “පීචිතයන්වල” යයි කියන විට මට හිතා නොවී සිටිය නොහැකි ය. මගේ පීචිතයේ යයි කියන අපි බහු වචනාර්ථය දිය යුතු තැන්වලින් අපේ පීචිතයේ යයි කියමු. පීචිතවල යයි කීම අනවශ්‍යය. සමහර විට ඉංගිරිසිය දිනා බලාගෙන කියන විට බහු වචනය අවශ්‍ය බවක් පෙනෙහැකි විය හැක. පීචිතයක් කීම නම් ඒ වුණත් අවශ්‍ය නොවේ. මා මෙතැදී කියමු මහාචාර්යවරයකුගේ පොතක (පරිවර්තනයක්) රථයන් - තර්ජන - බදු වචන කිහිපයක් දැක ගත හැකිවිය.

සැකයන් - ගුණයන් - අලියන් - කොටියන් බදු යෙදුම් පමණක් නොව පෙරහැරයන් බදු වචනද නිතර අපට දක්නට ලැබෙයි. මෙසේ යෙදීමෙන් ලේඛකයා බලාපොරොත්තු වන්නේ තමාගේ වචනයට නොහොත් ලේඛනයට “ගාමිතිර” විලාසයක් ආරූඪ කරන්නට දැයි කිව නොහැකි ය. සිදුවන්නේ නම් අනෙක් පැත්තය.

මට මෙතැදී අසූ වූ තවත් වචන කිහිපයක් අවසාන වශයෙන් සඳහන් කරමි. අභියාචනාව - සුකෝමලත්වය - අසරණත්වය - සඵලලිඛත්වය - විච්චුචත් - අලංකාරවත් විග්‍රහයන්වලින්.

සැකයන් - ගුණයන් - අලියන් - කොටියන් බදු යෙදුම් පමණක් නොව පෙරහැරයන් බදු වචනද නිතර අපට දක්නට ලැබෙයි. මෙසේ යෙදීමෙන් ලේඛකයා බලාපොරොත්තු වන්නේ තමාගේ වචනයට නොහොත් ලේඛනයට “ගාමිතිර” විලාසයක් ආරූඪ කරන්නට දැයි කිව නොහැකි ය. සිදුවන්නේ නම් අනෙක් පැත්තය.

නොදන්නා කමට වඩා නොසැලකිල්ල නොහොත් හුදු අනුකරණය මෙබඳු විකට යෙදුම් බහුලවීමට හේතුව වශයෙන් දැක්විය හැකි ය.

Design & Printed by LCP - Muzuna Samudra - 0402 894 942

We Design We Print.....

OCTOBER 2006 www.sannasa.net 07